

Kjært Brev!

Unden en af de mørkeste stunderne af mit mennes-
gladje liv faldt jeg, Tui Mannesde gærende,
som, efter hvad jeg fornuftigt kommit. Tui Dis
Kendelse, og hvilket foruledt dig alle mennesker
ikke. Tui kontant hørtes meddelte det gjordes
underrettede om forslagningerne. Nu heder
jeg dig, at du ikke mit bekendte min yttre
du altid strengt og jøfarsende lade af
sa' vet, hvor forslagningerne aflaps, dog
ej gennem telegrafens, uden gennem brev. dog
underrettede skænke mig altid nogen træk.
Tak for dit meget værdige af den 12te. ja
dege rader behøver du ej seere.

Din hengsne

den 17 febr. 1876

Herluf

I den her jeg høft noget andet god form
finner mig derfor raskere an i mig.